

КНИГА ВТОРА

ЧЕСТНЫЙ ПОСТЪ И ВЗСКРѢСЕНІЕ.

Писмо 8.

Ето любезный пріятелю, както си желалъ, ще продължимъ разговорки-тъ си, и сега ще пристъпимъ къмъ честный постъ. Но не дѣй мисли, че ще та заведѣ въ нѣкоя безводна пѣстинъ, отъ коя-то едкамъ ще чакамъ да излѣзешъ, и на нейный-а край да ти светне скетлый-а празникъ. Не, и тѣзи — както ты мислишъ — пѣстинъ сѣ оживили съсз благодатны воды свети-тъ отцы, и обърнали сѣ въ земъ плодородна и насаденъ съсз цвѣтѣ-то на Исуса Христа, зашотс и вѣхъ вратари-тъ Дамаскимъ и Косма, Стѣдиги-тъ и Андрей критскій, кои то вѣхъ светила на свой-а вѣкъ и на потомци-тъ, и кои то свѣтила светнахъ отъ тьмъ-тъ на скрокитски-тъ киліи догдѣ не смы за-фаналя да исчисляваме тѣхны-тъ трѣдове, то въ-сто тѣхъ азъ ще ти спомена тѣзи сладки дѣмы, кои то е рекъ блаженный Еронимъ на пріятель-а си.

„Погледни, ето събрахъ ти дивны мѣста отъ скето-то писмо, и ти оплетохъ миризливъ вѣнецъ за покааніе отъ прекрасно-то евангелско цвѣтѣ; тѣри го около чело-то си; земи кротакъ дѣхъ и гъ-